

စာရေးသူ - ယုဂျယ်

ချက်ဖြေ

အခန်း (၁)

အရှေ့က ကောင်မလေးကို သေရှာကြည့် နေမိသည် ကြည့်ရတာ ... စိမ်းနဲ့ ရွယ်တူပဲ ရှိနေဦးမှာ ..။ ရောက်ကတည်းက ဘာစကားမှ မပြောပဲ ကြိတ်ငိုရှိုက် နေလိုက်တာ ရှိုက်သံလေးတွေ ရောထွက်လို့ ခန္ဓာကိုယ် သေးသေးလေးက တုန်လှုပ် နေသေးတာ တစ်စုံတစ်ရာကို ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် နေပုံလည်း ရသေးသည် ။ ဖေဖေနဲ့ မေမေရဲ့ စကားအရတော့ ကောင်မလေးက ဖေဖေ တာဝန်ကျသွားတဲ့ ရွာလေးကတဲ့ စစ်ဆရာဝန် ဖြစ်တဲ့ ဖေဖေ တာဝန်ကျသွားတဲ့ မြန်မာနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းက အဲ့ဒေသ လေးက မငြိမ်းချမ်းဘူးဆိုတာ TV ကနေ နေ့တိုင်း မြင်နေကျမို့ စိမ်း ... သိပါသည် ။

အဖွဲ့အစည်းရယ်လို့ သီးသန့်မရှိပဲ ဒီအတိုင်း ဓားပြလိုလို အုပ်စုဖွဲ့ သောင်းကျန်း သူတွေရော ရှိသည် ။ လေးနှစ် သမီးပဲ ရှိသေးတဲ့ စိမ်းရဲ့ ဦးနှောက် သေးသေးလေးက အဓမ္မပြုကျင့်ခံရတယ် ဆိုတဲ့ စကားကို အ တိအကျ နားမလည်မိပေမဲ့ ... ကောင်မလေးရဲ့ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်နေမှု ကို ကြည့်ရတာ စိမ်းပါ ရောပြီး ငိုချင် လာတော့တာပင်။

ပြီးတော့ ဖေဖေက ပြောသေးတယ် ကောင်မလေးရဲ့ အဖေနဲ့ အမေ ကို ဓားပြတွေက သတ်သွားပြီး အိမ်ကို မီးရှို့ပြီးမှ ကောင်မလေးကို လူမ ဆန်စွာ ပြုမှု ခဲ့ကြသည် တဲ့ ။ ဖေဖေက သနားလို့ အိမ်ကို ခေါ်လာခဲ့တာ တဲ့ ။ တခြားဟာ နားမလည်ရင်တောင် ကောင်မလေးမှာ အဖေနဲ့ အမေ

မရှိတော့ဘူး ဆိုတော့ တစ်ယောက်တည်း ကြောက်နေရှာမယ် ဆိုတာကို စိမ်း.. သိပါသည်။ ။

အဲဒါကြောင့်လည်း ... "ဖေဖေ သူ့ကို သမီးတို့ နဲ့ အတူခေါ်ထားရအောင်နော် " "ကြည့်စမ်း ဖေသမီးလေးက စိတ်ရင်း ကောင်းလိုက်တာ" မေမေ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ဘာမှ မပြော စိမ်း ဆန္ဒ နဲ့ ဖေဖေ သဘောကို သူ့ဆန္ဒလို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ မေမေက လက်ခံမယ်ဆိုတာ သေချာပါသည်။ ။

"နင့်နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ ... ငါ့နာမည်က ရွက်နုစိမ်း ... ငါတို့ ညီအစ်မ လုပ်ရအောင် ငါ နင့်အစ်မ လုပ်ပြီး နင့်ကို ကာကွယ်ပေးမယ် "

ရွက်နု ... အရင်လက်ကမ်း ပေးလိုက်ပေမဲ့ ပြန်ကမ်းလက်အစား ပြူးကြောင်ကြောင် အကြည့်တွေပဲ လက်ခံ လိုက်ရသည်။ ။ အပိုပြောတာ မဟုတ်ဘူး အဲဒီကောင်မလေးရဲ့ မျက်လုံးတွေက ခန္ဓာကိုယ် သေးသေး မျက်နှာ သေးသေးလေးနဲ့ တောင် မလိုက်မဖက် တကယ် အကြီးကြီးတွေမို့ ပြူးလိုက်တော့ ကြောင်သွားတာမို့ ပြူးကြောင်ကြောင် အကြည့်တွေဟု တင်စားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

'သူ့နာမည်က ရွက်ကြွေတဲ့ သမီးရဲ့ သမီးထက် တစ်နှစ်ကြီးတာမို့ သမီးက အစ်မ လုပ်လို့ မရဘူး။

"ဟင် ... စိမ်း က အကြီး ဖြစ်ချင်တာကို ဒီ ပေါက်စနုလေးက တစ်နှစ်ကြီးတယ် တဲ့ လား။ ဒါပေမဲ့ ... စိမ်း လက်မလျှော့နိုင်သေးပါ။

"ဟယ် နင့်နာမည်က ... ရွက်ကြွေ ... ဆိုတော့ ငါ့နာမည်နဲ့ ဆင်တူလေးပဲ ညီအစ်မဆို ယုံကြမှာ နင့်နာမည်လေးက ချစ်စရာလေး "

ကောင်မလေးဆီက တုံ့ပြန်စကားကို လိုချင်တာမို့ ခပ်မြူးမြူး ပြော

လိုက်ပေမဲ့ ... ပထမဆုံး ပြောထွက်တဲ့ အသံ ခပ်အက်အက်လေးမှာ စိမ်း ... ပိုလို့ ပင် ငိုချင်သွားရသည်။ ။

"ရွက်ကြွေ.. နာမည်နဲ့ လိုက်အောင် နင်းချေ ခံလိုက်ရတာပဲ "က လေးအရွယ် ကောင်မလေး တစ်ယောက်ဆီက စကား တစ်ခွန်းကြောင့် လူကြီးတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ဖေဖေနဲ့ မေမေပင် တိတ်ဆိတ် သွားလိုက်ကြတာ ။ ကောင်မလေးရဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို စိမ်း ... သိပ်နားမလည်ပေမဲ့ ... နာမည်ကို မကြိုက်လို့ ခုလို စိတ်ဆင်းရဲ နေတာလားလို့ တွေးမိကာ "

နင့်နာမည်ကို မကြိုက်ရင် ငါနဲ့ လဲမယ်လေ ငါက ... ရွက်ကြွေ ၊ နင်က ရွက်နုစိမ်း ... ဘယ်လိုလဲ " ဒီတစ်ခါတော့ ပြူးကြောင်ကြောင် မျက်ဝန်းထဲမှာ အံ့ဩမှုတို့ ကို တွေ့ရသည် ။ ပြီးမှ ဖေဖေ နဲ့ မေမေကို ကြည့်ကာ "အဲလိုရလို့ လား " တဲ့ "ရတာပေါ့ သမီးရဲ့ ကျောင်းလည်း မနေရသေးတော့ နာမည်ပြောင်းဖို့ အဆင်ပြေတာပေါ့ " ဖေဖေ အဲလို ဝင်ပြောတော့ ပြီးယောင် သန်းလာပေမဲ့ ပြီးလိုက်တာမျိုးတော့ မဟုတ်သေးပါ။ စိမ်းဘက် လှည့်ကြည့်ပြီး ...

"နာမည် မလဲတော့ပါဘူး အဲဒီအစား ငါက အစ်မ လုပ်လို့ ရလား " တဲ့ လေ။

ရွက်နု သိပ်မကျေနပ်ပေမဲ့ တစ်ထစ်လျှော့လိုက်ပြီး ..

"တစ်နှစ်ကြီးတဲ့ အစ်မတော့ မလုပ်နဲ့ နင်က ပိစိပေါက်စ လေးနဲ့ ငါ့ထက် တစ်မိနစ်ကြီးတဲ့ အမြွှာ အစ်မ ပဲလုပ် ... အခုဆို ငါတို့ တူတူ ကျောင်းတက်လို့ လည်း ရတယ် နေတဲ့ အဖေ "

"ဖေ့ သမီး နှစ်ယောက်ကတော့ တကယ် မလွယ်ဘူးပဲ" ဖေဖေ ပြုံးစစ နဲ့ ပြောတော့ ကောင်မလေး ပြုံးလေသည် ။ ပြီးလိုက်တော့ လှသားပဲ။

"ဒါဆို ငါတို့ နှစ်ယောက် အမြွှာဖြစ်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ရအောင် "

အထိမ်းအမှတ်တွေ ဘာတွေ နားလည်မှာ မဟုတ်ပေမဲ့ ကမ်းပေးတဲ့ လက်ကို ပြန်ဆုပ်ကိုင် ခဲ့ပါသည် ။ ထပ်တူ ကျနေတဲ့ လက်သေးသေး လေးတွေကနေ တစ်ဆင့် နှလုံးသားနှုတ် နှစ်စုံကပါ ထပ်တူကျ နေခဲ့ပါသည် ။

"ငါ နင့်ကို ကြွေ ... လို့ ပဲ ခေါ်မယ် "

အခန်း(၂)

ကြွေ့ ကို မွေးစားသမီး လို့ ပြောကြတာ မလိုချင်တာနဲ့ ပဲ ရွက်နုတို့ မြို့လည်း ပြောင်းဖြစ် ခဲ့ကြသည်။ ။ ဖေဖေ လည်း နယ်စပ်ကို တာဝန် ကျ ပြီးပြီမို့ မုံရွာ စစ်ဆေးရုံကြီးမှာ ပဲ ... ရာထူးတိုးနဲ့ တာဝန်ကျတာမို့ အိမ်ပါ တစ်ခါတည်း ပြောင်းရင်း အဆင်ပြေ သွားသည်။ ။ အဲဒီမှာ ပဲ ကျောင်းစ တက် ကြသည်။ ။ ရွက်နုက ၅ နှစ် ၊ ရွက်ကြွေ့က ၆ နှစ်ပေမဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က အစ ပြောင်းလိုက်လို့ အတန်းလဲ အတူတူ ကျောင်းဝတ်စုံ ဆင်တူ လေးတွေနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ချင်းက သိပ်မကွာတာမို့ ရုပ်ချင်း မတူပေမဲ့ တက ယ့် အမြွှာတွေဆိုတာ ထူးခြားပြီး သက်သေပြစရာ မလိုပဲ လူတိုင်း ယုံကြည် သည်။ ။ ကျောင်းစတက် ရတဲ့ နေ့လေးမှာ ပဲ စိမ်း သဘောကျတဲ့ အရာ လေးကို စတင် တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ။ နေ့လည် Break time မှာ ကြွေ့ နဲ့ အတူ ကျောင်းဝင်းကြီးထဲ ပတ်ကြည့်ရာက တမာကြီးအောက် အရောက် ... ရွှေရောင်ဝင်းနေတဲ့ တမာ ရွက်ကြွေ့လေးတွေက ရွက်နု ... စိတ်အာရုံ တစ်ခုလုံးကို ဖမ်းစားသွားသည်။ ။

"ကြွေ့ . ဒီမှာ တမာရွက်ကြွေ့လေးတွေ ကြည့်စမ်း လှလိုက်တာ "

ဒီမြို့လေးကို စိမ်း သဘော ကျသွားရသည်။ ။ တမာရွက် ချွန်ချွန် သေးသေးလေးတွေက ချစ်စရာလေး အဲ့ကတည်းက ရွက်ကြွေ့လေးတွေ

ကို စ ချစ်မိသည်။ စိမ်းက ငယ်ငယ်လေး ကတည်းက စိတ်ကူးယဉ် ဆန် တယ်လို့ ပြောရမလားပဲ ...။

"လှတော့ရော ဘာလုပ်လို့ ရမှာ လဲ လူတိုင်း နင်းချေ သွားကြတာပဲ "

ကြွေစုတ် သူများ စိတ်ကူး လှလှလေးကို ဖျက်ဆီး ပစ်သည် ဟု ဆို ကာစိမ်း စိတ်ဆိုးမိသည်။ စကားခပ်မာမာနဲ့ ပဲ ကြွေကို ပြောဖြစ်သည်။

"လူတိုင်း လို့ မပြောပါနဲ့ ဒီမှာ ကြည့် ငါ ဒီရွက်ကြွေလေးကို ချစ်လို့ ကောက်သိမ်း ထားမှာ သူတို့ ကို ချစ်တတ်တဲ့ ငါ့လို လူမျိုးလည်း ရှိတာပဲ "

ကြွေ က စိမ်း ကို ထူးဆန်းသလိုလေး ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ ထူးဆန်းတဲ့ မေးခွန်းလည်း မေးသေးသည်။

"ငါလည်း ရွက်ကြွေ ... ပဲလေ ... ငါ့ကိုရော "

"နင့်ကိုရော ... ဘာဖြစ်လဲ "

"ဘာမှ မဟုတ်တော့ပါဘူး "

ဘာမှ ဆက်မပြောပဲ တခြားဘက် ပြေးထွက်သွားသည်။ ကြွေ ဟာ လေ တစ်ခါတလေကျ နားလည်ရ ခက်လိုက်တာလို့ စိမ်း မှတ်ချက်ချမိ သည်။ နားလည်ရခက်တဲ့ ကြွေကို နားလည်ဖို့ မကြိုးစားတော့ပဲ ... လှ ပ ပြောင်လက် နေတဲ့ တမာရွက်လေး ကိုသာ တယုတယ ကောက်ယူပြီး စာအုပ်ကြားထဲ ညှပ်ထားလိုက်သည်။ ပြီးမှ ... ကြွေကို ရှာမိတော့ မ တွေ့တော့။

"ကြွေ ... ကြွေ ... ဘယ်မှာ လဲ "

"ဟဲ့ နင် ငါ့အစ်မ ကိုတွေ့မိသေးလား "

လမ်းမှာ တွေ့တဲ့ အတန်းထဲက တစ်ယောက်ကို မေးလိုက်တော့။

"ကျောင်းနောက်ဘက် သွားတာမြင်လိုက်တယ် "

ကျောင်းနောက်ဘက် လိုက်ရှာတော့ ကြာကြာ မရှာလိုက်ရပါ ကြေ
နဲ့ ဝင်တိုက်မိသည် ။

"စိမ်း ... ငါ ... ငါ ... "

ချွေးစေးတွေလည်း ပျံလို့ စိတ်နဲ့ လူနဲ့ လည်း မကပ်သလိုမျိုး တစ်ခုခု
ကို ကြောက်ရွံ့ နေသလိုမျိုး တုန်လှုပ်နေတာ ကြွေရဲ့ အဲလိုပုံစံ ကို စတွေ့
တုန်းက တစ်ခါပဲ မြင်ဖူးသေးသည် ။

"ကြွေ ဘာဖြစ်လို့ လဲ "

"ငါ ... ကြောက်လို့ "

"မကြောက်နဲ့ ... ငါ ရှိတယ် နင့်ကို ဘယ်သူက ဘာလုပ်လိုက်လို့ လဲ
"

"အကိုကြီး တစ်ယောက်က ... ငါ့အနား တိုးလာတယ် "

ကြွေ အနား တိုးကပ်လာတဲ့ ယောက်ျား အဲဒီ ယောက်ျားတွေကို
ကြွေ တကယ်ကြောက်သည် အရင်က နာကျင်မှုတွေကို ပြန်သတိရ လာ
ပြီး ကျောင်းဝတ်စုံနဲ့ ကောင်လေး အစား ... ရွက်ကြွေကို ဖျက်ဆီးခဲ့ကြ
တဲ့ သူတွေကို မြင်နေရသလိုမျိုး အဲဒီတုန်းက ခံစားချက်အတိုင်း တစ်ထ
ပ်တည်း ပြန်ခံစားရသည် ။ ကူကယ်ရာမဲ့ ထွက်ပြေးလာခဲ့ပြီး စိမ်း ... နဲ့
ပြန်တွေ့မှ ... လုံခြုံသွားသလိုမျိုး ... ခံစားလိုက်ရသည် ။ ဒီအကြောင်းကို
စိမ်း ... ကို ပြောပြလိုက်တော့ စိမ်း ... လှောင်ရယ်လောက်မလားလို့ စိုးရိ

မိခွဲပေမဲ့စိမ်း .မရယ်ခဲ့ပါ။ စိမ်း က ... ငယ်ငယ် ကတည်းက လူကြီးဆန် သည် ။

"နောက်တစ်ခါ ... နင် ဘယ်ပဲ သွားသွား ငါ့ကိုခေါ် ငါမပါပဲ ဘယ်မှ မသွားနဲ့ ... "

၅ နှစ်အရွယ် ... စိမ်း ဆိုတဲ့ ကလေးမလေးရဲ့ အဲဒီစကား တစ်ခွန်း လေးနဲ့ တင် ကြွေ လုံခြုံ တတ်ခဲ့လေသည် ။ အဲဒီ အချိန်ကတည်းက စိမ်း နဲ့ ကြွေတို့ နှစ်ယောက်ကို ခွဲထားလို့ ကို မရတော့တာ။ ကြွေ သွားတဲ့ နေ ရာတိုင်း ... စိမ်း ပါသည် ။ စိမ်း အတန်းကြီးလာလို့ စာတွေ ဖတ်တတ် တဲ့ အခါ အပြင်စာအုပ်တွေကို ဖတ်ရတာ ဝါသနာပါတဲ့ စိမ်းက.. ကြွေ ... ဖြစ်တဲ့ ကြောက်ရွံ့မှုကို စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ ... တကယ် ရှာတွေ့ခဲ့ပါသ ည် ။ ငယ်ငယ်က Trauma ရခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်နဲ့ ဆင်တူတဲ့ အဖြစ်အပျ က်ကို ကြုံတွေ့ရတဲ့ အခါ အရင်က နာကျင်မှုအတိုင်း ပြန်ခံစားရတဲ့ လ က္ခဏာ အဲဒီ Traumatic Event ထဲမှာ ကြွေ ပိတ်မိနေတာကြွေ ... အရမ်း ပင်ပန်းမှာ ပဲ ..။

"ရွက်ကြွေလေး ဆိုရင်တောင် ဘယ်သူမှ နင်းချေလို့ မရအောင် ငါ ကာကွယ်ပေးမယ် "

ကြွေ မျက်ဝန်း အကျယ်ကြီးတွေထဲမှာ အားကိုးရိပ်တွေ အပြည့် စိမ်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီး ခဲ့လေသည် ။

အခန်း (၃)

"ရွက်ကြွေ . နင် အရမ်းလှတာပဲဟာ "

အတန်းထဲက နှာဘူးကောင် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ကြွေ ကို
ထိုကဲ့သို့ လာ လာ ရိကြတဲ့ အခါတိုင်း စိမ်း က ဗီလိန်မကြီး ဖြစ်ခဲ့ရသည်

။

"ဟဲ့ နှာဘူးကောင် ... နင့်မျက်စိထဲ မလှတဲ့ မိန်းကလေးရော ရှိသေး
ရဲ့ လား . ငါ့ အစ်မ လှတာ မှန်ကြည့်ရင် သိပြီးသား ... နင် ပြောစရာကို
မလိုတာ "

ပုံမှန်ထက် ပိုစွာတဲ့ လေသံနဲ့ ပြောထည့်လိုက်တိုင်း စိမ်းကို မကျေမ
နပ်ကြည့်ပြီး ထွက်သွားလေပြီး စိမ်းကို ကြောက်လျက် ကြွေအနား မက
ပ်နိုင်ပဲ ရှိကြရသည် ။ အခုမှ ... ကြွေကို သေချာ ကြည့်ဖြစ်သည် ။ ကိုး
တန်း ကျောင်းသူကြီး ဖြစ် လာပြီ ဖြစ်တဲ့ ကြွေဟာ အရမ်းကို လှနေပါသ
ည် ။ ငယ်ငယ်က ပြူးကြောင်ကြောင် မျက်ဝန်းတွေက မျက်ဆံ နက်နက်
လေးရယ် ကော့ညွတ်နေတဲ့ မျက်တောင် ရှည်ကြီးတွေရယ်က ပုံပိုး ပေး
ထားတဲ့ အခါ ညှို့အားပြင်းတဲ့ အကြည့်မျိုး ပိုင်ဆိုင် လာလေတော့သည်
။ ပြီးတော့ ကြွေမှာ က စိမ်းနဲ့ ခြားနားစွာ ခါးလောက်ရှည်တဲ့ ဆံပင်ထူ
ထူ နက်နက်ကလည်း ရှိသေးသည် ။ ငယ်ငယ်က သေးသေးကွေးကွေး
ခန္ဓာကိုယ်လေးက ခုတော့ အရပ် ရှည် လာပြီး အချိုးအစား ကျတဲ့ ခန္ဓာ

ကိုယ်လေးနဲ့ ကြွေဟာ တကယ့် ကြွေရပ်လေးနဲ့ တောင် တူသေးသည်။ ။

"ဟဲ့ ကြွေ ... နင်ကလည်း နင်ပဲ အရမ်းလှတာကို " စိမ်း ... အဲ့လို ပြောလိုက်တဲ့ အခါ ကြွေ ... ပါးပြင်လေးက ပန်းရောင် သန်းသွားတာက တကယ့်ကို . ကြည့်မဝ ဖြစ်စေတဲ့ အလှအပ တရားတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ ။ ထူးတော့ ထူးဆန်းသည် ... ကြွေ ဟာ ကောင်လေးတွေ လှတယ်လို့ ပြောတဲ့ အခါ ကြောက်ရွံ့နေတတ်ပြီး ... စိမ်း ပြောလိုက်တဲ့ အခါဆို ရှက် သွားတတ်သည်။ ။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတာကို အဖြေရှာဖို့ အပျင်းကြီးတဲ့ စိမ်း က စိတ်မကူးခဲ့ပါ။

"ဟဲ့ ... ငါ နင်တို့ နဲ့ ခင်လို့ ရလား " ရှက်နေတဲ့ ကြွေ ကို ငေးကြည့် မိနေတုန်းမှာ ပဲ ..ကျောင်းသူသစ်လေးက လာမိတ်ဆက် လေသည်။ ။ အင်းလေ ... ကြွေက အတန်းထဲမှာ Roll 1 မို့လို့ ခင်ချင်တဲ့ သူတွေ အရမ်းကို များ ပြီး ပေါ်ပြူလာ ဖြစ်သည်။ ။အခု လာနှုတ်ဆက်တဲ့ ရွက်သစ်ဝေ ... ဆိုတဲ့ အဲဒီ ကျောင်းသူ အသစ်လေးလည်း ဒီရောက်လာ ကတည်းက ဘယ်သူနဲ့ မှ ပေါင်းတာ မတွေ့ရပေမဲ့ ... ခုတော့ စိမ်း တို့ နဲ့ ခင်ချင် ပါသည် တဲ့ လေ။

"နင်တို့ နာမည်လေးတွေက ချစ်စရာလေးတွေ မို့လို့ ငါ့နာမည်နဲ့ လည်း ဆင်တူတယ်လေ ... ငါတို့ ရေစက်ပါတယ်လို့ ... မထင်မိဘူးလား ... "

ကြွေ ... ကတော့ ဘာမှ ဝင်မပြော စိမ်း ကတော့ ... သွက်သွက်လက် လက်လည်း ရှိပုံရသော ဖော်ရွေပုံလည်း ရပြီး ... ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ထို ကောင်မလေးကို ... ခင်မိသွားရကာ "ရတာပေါ့ ... သစ်ရွက်တွေ စုမိကြ တာပဲနော် ငါတော့ သဘောကျတယ် " အဲဒီနောက် ... ရွက်နု၊ ရွက်ကြွေ၊ ရွက်သစ် ဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ရှိလေသည် ဆိုတာမျိုး

တော်တော် ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်းဖြစ်ကြလေသည်။ ။ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ရွက်သစ်နဲ့ ကြွေက တစ်လိုင်း စိမ်းကတစ်လိုင်း စိတ်ဝင်စားတဲ့ အရာချင်း မတူညီကြပါပဲ နှလုံးသားချင်းက ထပ်တူညီ လွန်းစွာ ရွက်ကြွေနဲ့ ရွက်သစ်က စာကြမ်းပိုးတွေ ဖြစ်လို့ သူတို့ နှစ်ယောက်က ဆရာဆရာ မတွေ့ရဲ့ အချစ်တော်စိမ်း ကတော့ မွေးရာပါ ဉာဏ်လေး ကောင်းလို့ သာ အလယ်အလတ် အဆင့်မှာ ရပ်နေတတ်တာ ကျောင်းစာကို ဝတ္ထုတစ်အုပ် ကဗျာ တစ်ကြောင်းလောက်မှ စိမ်း. စိတ်မဝင်စားမိပါ။ ကြွေက ... သင်္ချာပုစ္ဆာ တစ်ပုဒ်ကို အဖြေရှာနေတဲ့ အချိန်မှာ စိမ်း ကတော့ ဆရာ တက္ကသိုလ် ဘုန်းနိုင်ရဲ့ သူငယ်ချင်းလို့ ပဲ ဆက်၍ ခေါ်မည်ခိုင် ... ဝတ္ထုဖတ်ပြီး မောင့် ရင်ထဲက ခံစားချက် တစ်ချို့ကို ကြိုးစားပမ်းစား အဖြေရှာနေတတ်သည်။ ။ ရွက်သစ်က ... စာစီစာကုံး တစ်ပုဒ်ကို အကျအနု ရေးနေတဲ့ အချိန်မှာ ရွက်နုက ... "ငါ အခု ခေါင်းကိုက် နေတယ်ဟာ နင် နေမှ ကောင်းရဲ့ လား " အဲလို စာကြောင်းလေးလောက် စာအုပ်ထဲမှာ ချရေးမိပြီးသား ..။ တကယ်က ဘယ်သူ့ကိုမှ သတိရနေတာ မဟုတ်ပဲ ဒီအတိုင်း ကဗျာ လို့ လည်း ခေါ်လို့ မရတဲ့ စာတိုလေးတွေ အများကြီး ..ရေးရတာကိုက စိမ်းရဲ့ ဝါသနာ။

"ဆယ်တန်းအောင်ရင် ဘာလုပ်မလဲ" အိပ်မက်တွေ အကြောင်း စကားစပ်မိ ကြတဲ့ အခါ ရွက်သစ်က ဆရာဝန်ကြီး လုပ်မယ်လို့ အမြဲ ဖြေနေကျ စိမ်းက စာရေးဆရာ လုပ်မယ်လို့ ဖြေခဲ့တာချည်း။ ကြွေ ... နင်က ရော လို့ မေးမိတဲ့ အခါဆိုရင် ကြွေ အိပ်မက်က နည်းနည်းတော့ ထူးဆန်းတယ်ရယ်။

"ငါ ... နင်နဲ့ အမြဲတမ်း အတူတူနေချင်တယ် စိမ်း " ဆိုပြီး မျက်ဝန်းတောက်တောက် လေးတွေနဲ့ ပြောတတ်သည်။ ။ မထူးဆန်းဘူးလား။

"မဟုတ်ဘူး လေ ... နင့်ကိုယ်ပိုင် အိပ်မက် ကိုပြောတာ "စိမ်းက အဲ့လို ဝင်ပြောရင်လည်း ... အပြီးလေး တောက်တောက်နဲ့ ပဲ။

"စိမ်း ... က ... ငါ ... ငါ ... က ... စိမ်း ပဲ " ဟူ၍ စိမ်း နားမလည်နိုင်တဲ့ စကားကိုပဲ ထပ်ပြော ပြန်သည် ။ အကောင်အထည် မရှိတဲ့ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကောင်တွေရဲ့ စိတ်ကို လိုက်ဖတ်နေခဲ့တဲ့ စိမ်းက ကြွေ့ စိတ်ကို တကယ် မဖတ်နိုင်သေးဘူး ..။ ဖတ်ကြည့်ဖို့ မလိုဘူးလို့ ထင်ခဲ့တာလည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။
